

nes quantumvis soli sibi sapere videantur, ceteros omnes, ex honestate utilitatem metientes, desipere ac insanire putent, non tantum & rectae rationis scita, & Christianae disciplinae leges habere insuper, sed prudentiae quoque verae & genuinae migrare praecepta, adeoque & stultos & imprudentes esse, obscurum illis esse nequit, qui, quae diximus, expendere secum voluerint. Sed CARNEADIS * quoque atque HOBBSII *** *ap. La-* hinc corruunt commenta, quorū ille honestū omne, ipsum- *stantium* que ius sublatum voluit, quod utilitate omnes ducerentur, *lib. V. Insti-* hic ex ipsa utilitate honestum iurisque originem deriuauit. *tut. diuin.* Etenim, consistere cum vera utilitate honestatem posse, li- *cap. XVI.* quet, quin ita consistere, ut & iuncta semper sint, nec separari ** de Cive a se invicem possint: ut ut exinde non sequatur, utilitatem *cap. I. add.* esse ipsam honestatem, & honestatem utilitatem. Quae enim *Pufend. de* vinculo indissolubili connexa inter se sunt, atque coniuncta, *I. N. & G.* non statim sunt eadem. Hinc & separatim considerari pos- *lib. II. Cap.* sunt, ut recte monuit, HUGO GROTIUS, qui hoc nomine imme- *III. §. XVI.* rito viro docto, qui non ita pridem in AMBROSII libros de offi- *it. Petrus* ciis commentatus est, vapulat. ** Qui enim ordinis causa *Gassendus* haec separatim considerata docet, non statim concedit, in *Animad-* praxi ipsa haec quoque esse seiungenda. *versionib.*

§. VI. Ut autem honestati aliquis rite litet, non sufficit, in *lib. X* ut quis ea agat, perpetretque, quae legibus sunt praescri- *Diogen.* pta, sed necesse est, ut eo quoque modo, quo fieri debent, *Laert. fol.* cuncta peragantur. Cum primis non alium quis sibi consti- *1526. seqq.* tutum propositumque habeat finem, quam quem virtus ra- * in *Prole-* tioque exigunt. PERIANDER quoque hoc docuit: *μὴ δὲν ἕνεκα* *gom. Op. de* *μάτων ἕνεκα πράττειν*: nihil pecuniarum gratia agendum. Ast *I. B. & P. §.* addo, nec voluptatis, nec honoris, aut gloriae causa. In *LVII.* quo quidem errasse valde mihi videtur PERIANDER, quippe ** *Dissert.* qui recte quidem damnauit actiones, quantumvis praestan- *I. in Am-* tes, sed ex lucri cupiditate susceptas: laudauit contra, qui- *brof. libros* bus gloriae honorumque cupiditatem explere homines an- *de Officiis* nituntur. Namque statim subiungit: *δὲν γὰρ τὰ κερδαντὰ* *p. 303.* *κερδαίνεσθαι*: oportet enim, quae perituro lucro obnoxia non sunt, lu- *crari.* Per τὰ κερδαντὰ autem, siue ea, quae perituro lucro obno- *xia*